

slag ved privat Initiativ. Jeg ved ikke hvorfor. Er det det ærede Medlems Mening, at Regeringen skulde stille sig særlig uvillig overfor private Forslag, naar vi stille os saa overordentlig villige til Forhandling, at vi gaa ud fra som givet, at vort Forslag mødes i samme Udvalg ikke blot med det socialdemokratiske Forslag, som vi slet ikke kunne billige, men ogsaa med det af Ministeren bebudede Forslag, det være sig om kronisk syge eller om en omfattende Revision af Sygekasseloven? Vi kunne ikke se bort fra den Mulighed, at vi skulde have fundet et eller andet Guldkorn, der ogsaa kunde have sin Værdi under de Forhandlinger, der der kunne finde Sted, men vi nære ikke den Opfattelse, at der ikke kan blive noget at ændre.

Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) havde for saa vidt faaet galt fat paa det, som det ikke er § 6, der rummer Faren i den af ham omtalte Henseende; thi Nedsættelsen fra 15 til 14 Aars Alderen er rent fakultativ og betyder kun, at Sygekasserne kunne nedsætte Aldersgrænsen til det 14de Aar. Derimod var der maaske noget i, hvad det ærede Medlem pegede paa, at Kravet i § 12 mulig bør forandres saaledes, at Børn vedblivende kunne nyde Ret til særligt Sygehusophold paa deres Forældres Navn, selv om de ere over 14 Aar, ja, op til 15.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) udtalte sig jo kun ganske kort. Han udtalte sig villigt og haabede, at vi vilde passe paa, at ikke for mange velhavende kom ind i eller vedblev at være i Sygekasserne, og dette er ogsaa blevet fremhævet fra anden Side. Jeg tror nok, det var det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), som, da han sagde, at dette Forslag indeholdt baade for lidt og for meget, hævdede, at det indeholdt ikke noget desangaaende. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at ved Forelæggelsen hævdede jeg udtrykkelig til Slut, at der var nogle enkelte Ting, som vi ikke havde villet udforme i Lovforslags Form, men vilde henvise til Udvalget at forhandle med Ministeren om, deriblandt dette at skaffe forøget Garanti for, at Kasserne ikke ogsaa kom til at virke til Fordel for Folk, som man ikke kunde betegne som ubemidlede. Det undlod vi, fordi vi vare klare over, at det kunde kunne ved Forhandling mellem Indenrigsministeren og Sygekasseinspektøren. Det samme gælder Spørgsmaalet om en forøget og forbedret Kontrol med Sygekassernes Regnskabsvæsen. Vi ere klare over, at

ogsaa desangaaende vil det være ganske haabløst at prøve paa at skabe detaillerede Lovparagraffer. Vi vide, at Sygekasseinspektoratet har denne Sag under den alvorligste Overvejelse, og tvivle ikke om, at den der er i de bedste Hænder.

Min ærede Sidemand til venstre (Valdemar Olsen) talte ogsaa om, at vort Forslag var af saa lidet indgribende Betydning. Han brugte flere Gange det Udtryk, at de foreslaaede Rettelser vare gode og ganske selvfølgelige. Men jeg synes, at en større Ros kan ikke siges om dette Forslag; thi hvis Rettelserne ere selvfølgelige, saa maa det, der staar i Loven, være det modsatte; saa maa det være meget slem. Men at en foreslaaet Rettelse er selvfølgelig, er, naar Rettelsen alligevel ikke gennemføres, en daarlig Trøst. Jeg synes, det er den største Ros, det ærede Medlem kan give os, at vi foreslaa en hel Mængde Rettelser, som ere ganske selvfølgelige, men som man dog ikke har fundet paa i de 17—18 Aar, Loven har bestaaet. Jeg takker det ærede Medlem for denne Kompliment; det er den bedste, som er given under hele Behandlingen.

Saa er der Spørgsmaalet om en forandret Fordeling af Statstilskuddet. Vi Forslagsstillere ere komne til den Opfattelse, at den nuværende Fordeling ikke er retfærdig, fordi Tilskuddet i Virkeligheden er progressivt i Forhold til Velstillethed, og at der ligefrem bliver sat en Præmie paa at skabe disse Sygekasser her i København, som ogsaa det ærede Medlem fra Assens talte om, der tage et saa overordentlig højt Kontingent — jeg siger ikke for at holde de fattige ude, men for derigennem at faa et meget stort Statstilskud. Jeg tror, der er Tale om den Slags Ting, og hvis det er Tilfældet, er der virkelig Grund til at se paa, hvorledes disse Tilskud fordeles pr. Individ Landet over. Og saa kan det ikke nægtes, at til disse gode, velhavende Sygekasser, som ogsaa det ærede Medlem selv staar i, gives der i Øjeblikket 2 à 2½ Gang saa store Tilskud som til de ubemidlede, rent ud fattige Sygekasser, som jeg kender saa godt fra min Egn, Sygekasser, hvis Medlemmer væsentlig bestaa af Indsiddere og Husmænd; og det er dog en Befolkningsklasse, som det ærede Medlem (Valdemar Olsen) og hans Partifæller ellers som Regel have en meget stor Kærlighed til. Jeg synes, at de for en Gangs Skyld skulde vise denne Kærlighed i Gerninger og gaa ind paa en Slags Kommunisme, om jeg saa maa sige, dele deres Overflod med de fat-